

หลักพละ 5 ช่วยพัฒนาชีวิตสู่ความสำเร็จในยุคไทยแลนด์ 4.0

พระมหาคณาวุฒิ อคคปณโณ (บำรุงทรัพย์), พระมหานพพร อภิพนุโร (ศรีวัฒน์สกุลชัย),
พระสุรพล อาภรณ์ (ไกรรอด)
นักวิชาการอิสระ
อีเมล: knatawan0266@gmail.com

Received: August 8, 2019 Revised: August 30, 2019 Accepted: September 30, 2019

บทคัดย่อ

บทความเรื่องนี้สรุปได้ว่า บุคคลที่ประสบความสำเร็จและมีความสุขสงบในชีวิต มักมีบุคลิกภาพของคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยว่า ตนเองนั้น รู้ดี รู้ชั่ว รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในสิ่งที่ตั้งใจ ไม่ว่าจะไม่มีใครวิจารณ์ตนว่าอย่างไร ย่อมไม่หวั่นไหวไปกับคำติฉินนินทาของผู้อื่น ย่อมเป็นบุคคลที่มีกำลังใจกล้าแข็ง หากปรารถนา หรือต้องการสิ่งใดในชีวิตแล้ว จะมีความมานะบากบั่น เพียรพยายามกระทำให้สำเร็จจนได้ บุคคลผู้นั้น ย่อมเป็นผู้มีสติรู้ตัวอยู่เสมอ ควบคุมตนเองได้ดี ไม่ใจลอย ไม่ผลอผลล ย่อมเป็นผู้มีสมาธิดี มีใจสงบแน่วแน่ ไม่ฟุ้งซ่าน หากทำการสิ่งใดอยู่ ก็จะมีสมาธิอยู่กับสิ่งที่ทำ อีกทั้งยังเป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และเกิดจากประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมา จึงทำให้มีวิจรรย์ญาณที่ดี มีความสามารถเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และมีการตัดสินใจที่ถูกต้อง

คำสำคัญ : พละ 5, การพัฒนา, สังคมไทยยุค 4.0

The Five Powers Development to Life Success in Thailand 4.0

Phramaha Khanawut Akkhapanyô (Bamrungsub),
Phramaha Nopphon Aphibundhô (Sriwatthanasakulchai),
Phra Suraphon Apharano (Krairod)
E-mail: knatawan0266@gmail.com

ABSTRACT

This paper concludes that the people, who are successful and happy with life, seem to be self-confident because they realize what is right or what is wrong. As well as, they have belief and faith in goodness. No matter how others blame them, they are never sensitive with others' wrong verbal actions. They will be brave in heart. If they desire anything, they will succeed with their own effort. These people, certainly, are always conscious, self-controlled, not absent-minded. They are always concentrated and undistracted. If they do something, they will be concentrated with it. Besides, they will be clever and intelligent. These are caused by learning and experiencing. Consequently, these people will have right judgement and are capable to understand all situations.

Keywords: Five Powers, Development, Thailand 4.0

บทนำ

เมื่อโลกปัจจุบันที่เต็มไปด้วยสิ่งอำนวยความสะดวกที่เป็นไปได้ตั้งใจสิ่งเพียงปลายนิ้ว มนุษย์จึงโหยหาวัตถุหรือสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองความต้องการทั้งหมดของชีวิต ยังมีวัตถุหรือเทคโนโลยีมาปรนเปรอมากเท่าใดก็มีความสุขมากเท่านั้น มนุษย์จึงพยายามพัฒนาทางด้านวัตถุหรือเทคโนโลยีเพื่อตอบสนองความต้องการทางด้านร่างกาย แต่ในทางจิตใจหาได้พัฒนาไม่ ดังนั้นมนุษย์จึงเสียดุลยภาพของชีวิตไป ตกอยู่ภายใต้การครอบงำของวัตถุ ทำให้มนุษย์มีใจแปราะบาง เหงา อ้างว้าง ทุกข์ได้ง่าย สุขได้ยาก

เมื่อว่าตามหลักพระพุทธศาสนานั้น มนุษย์เป็นผลผลิตจากธรรมชาติ เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ เมื่อมนุษย์เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติ จึงต้องตกอยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ธรรมชาติอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และเมื่อสุขและทุกข์เป็นธรรมชาติของชีวิตจึงนับว่าเป็นคุณสมบัติที่สำคัญที่จะต้องรู้เท่าทันและพัฒนาให้ชีวิตเกิดดุลยภาพอันจะทำให้มนุษย์อยู่กับธรรมชาติได้ อย่างเป็นปกติ ดังนั้นทั้งสุขและทุกข์เป็นคุณสมบัติชนิดหนึ่งที่มีมนุษย์จะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องกล่าวคือ สุขคือสิ่งที่มีมนุษย์จะต้องพัฒนาให้เกิดขึ้นในชีวิต ส่วนทุกข์คือสิ่งที่มีมนุษย์จะต้องกำหนดรู้และปฏิบัติให้ถูกต้อง หน้าที่ต่อทุกข์ของมนุษย์ได้แก่การรู้เท่าทัน ส่วนสุขนั้นมิหน้าที่พัฒนาให้เกิดขึ้น

บุคคลที่ประสบความสำเร็จและมีความสุขสงบในชีวิต มักมีบุคลิกภาพของคนที่มีความเชื่อมั่นในตนเอง ด้วยว่า ตนเองนั้น รู้ดีรู้ชั่ว รู้ว่าสิ่งใดถูก สิ่งใดผิด มีความเชื่อมั่นและศรัทธาในสิ่งที่ตั้งถาม ไม่ว่าจะไม่มีใครวิจารณ์ตนว่าอย่างไร ย่อมไม่หวั่นไหวไปกับคำติฉินนินทาของผู้อื่น ย่อมเป็นบุคคลที่มีกำลังใจกล้าแข็ง หากปรารถนาหรือต้องการสิ่งใดในชีวิตแล้ว จะมีความมานะบากบั่น เพียรพยายามกระทำให้สำเร็จจนได้ บุคคลผู้นั้น ย่อมเป็นผู้มีสติรู้ตัวอยู่เสมอ ควบคุมตนเองได้ดี ไม่ใจลอย ไม่เผลอโผล่ ย่อมเป็นผู้มีสมาธิ มีใจสงบแน่วแน่ ไม่ฟุ้งซ่าน หากทำการสิ่งใดอยู่ ก็จะมีสมาธิอยู่กับสิ่งที่ทำ ไม่ออกแวก อีกทั้งยังเป็นผู้มีสติปัญญาเฉลียวฉลาด ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้และเกิดจากประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมา จึงทำให้มีวิจรรย์ญาณที่ดี มีความสามารถเข้าใจสถานการณ์ต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี และมีการตัดสินใจที่ถูกต้องตามหลักพระ 5

องค์ธรรมแห่งพระ 5

ธรรมอันเป็นกำลัง หรือธรรมที่เป็นใหญ่ในกิจของตน หมายถึง เป็นใหญ่ในการกระทำหน้าที่ของตน ทำให้บุคคลมีศรัทธา ไม่มีความเกียจคร้าน ไม่มีความประมาท ไม่มีความฟุ้งซ่านและไม่มีความหลง เป็นพลังทำให้เกิดความมั่นคง ความหลงจะเข้าครอบงำไม่ได้ ได้แก่

1. สัทธา (confidence) คือความเชื่อมั่นในสิ่งที่ตั้งถาม เช่น เชื่อมั่นว่า การที่คนเราจะประสบความสำเร็จในชีวิตนั้น ไม่จำเป็นต้องหาเงินมาด้วยวิธีการเอาเปรียบคนอื่น เชื่อมั่นว่า บุคคลที่ประกอบแต่กรรมดี ย่อมได้รับผลดี เปรียบเหมือนบันไดขั้นที่ 1 มองตัวเองว่าดีและมีค่าทุกวัน ในแต่ละวันให้นึกถึงความดี และความซื่อสัตย์ของตนเอง เริ่มต้นด้วยการ

- 1.1 ตื่นนอนตอนเช้า ให้ยิ้มกับตัวเอง และนึกว่าโชคที่ได้ตื่นขึ้นมาแล้ว
- 1.2 ให้นึกถึงความดีของตนเอง ที่เคยทำมาแล้วในอดีต (ที่สามารถนึกได้ง่าย ๆ) เช่น เคยทำบุญ เคยช่วยคนที่อ่อนแอกว่า เคยสงเคราะห์สัตว์ ฯลฯ คิดว่าตัวเองดี และมีคุณค่าที่ได้เคยทำสิ่งดี ๆ และให้นึกซ้ำ ๆ จะได้เกิดความเชื่อตามที่นึกนั้น คุณก็จะเกิดความอึดแอ็บใจ และเชื่อว่าตัวเองมีความดี ความเก่ง ตามความเป็นจริงในขณะนั้นด้วย คุณจะเกิดความอยากมีชีวิตอยู่ และสร้างสิ่งที่ดี ๆ ให้กับชีวิตต่อไป
- 1.3 ต้องอวยพรตัวเองเสมอ ๆ อย่าแข่งหรือตำหนิตัวเอง และอย่ารอให้คนอื่นมาชื่นชมคุณ ซึ่งมักจะไม่ได้ตั้งใจ หรือได้มาก็ไม่สนใจ
2. วิริยะ (energy; effort) คือความเพียรพยายาม ถ้าปรารถนาจะทำการสิ่งใดให้สำเร็จแล้ว ก็มีความเพียรพยายามกระทำไป ไม่ท้อถอย เปรียบเหมือนบันไดขั้นที่ 2 ทำวันนี้ให้ดีที่สุดคือ
 - 2.1 การอยู่กับปัจจุบัน ทำกิจกรรมในวันนี้และเวลานี้ให้ดีที่สุด ทำได้แค่ไหนเอาแค่นั้น ไม่ทุกข์ร้อน หรือคาดหวังกับผลลัพธ์ของมัน ไม่ว่าจะพอใจหรือไม่พอใจก็ตาม
 - 2.2 จงชื่นชมในความตั้งใจ ทำเต็มความสามารถของตนเอง และคิดต่อว่า ในอนาคตจะต้องทำให้ดีกว่านี้
 - 2.3 คุณต้องเลิกจดจำ หรือนึกถึงเรื่องที่ไม่ดีที่เกิดกับคุณในอดีต เพราะการจดจำเรื่องราวที่ไม่ดีในอดีต เท่ากับคุณไปสะกดแผลในใจ และจะทำให้คุณเจ็บปวดมากยิ่งขึ้น จนส่งผลให้ปัจจุบันคุณไม่มีความสุข และกลัวว่าอนาคตจะเกิดสิ่งที่ไม่ดีซ้ำ ๆ อีก
3. สติ (mindfulness) คือความระลึกได้ ความไม่เผลอเลอ การคุมใจไว้ได้ เปรียบเหมือนบันไดขั้นที่ 3 มองคนอื่นดี มองโลกในแง่ดี ขั้นนี้คุณจะต้องมองว่า
 - 3.1 ทุก ๆ คน มีขีดจำกัดของความสามารถ ความดี ความเก่งกันทุกคน ตามความเป็นจริงของเขา ซึ่งไม่เท่ากันและไม่เหมือนกันเลย
 - 3.2 ส่วนความไม่ดี หรือไม่เก่งของเขา (ซึ่งมีกันทุกคน) ปล่อยให้เป็นเรื่องของเขาไป ให้มองเฉพาะส่วนที่ดีของเขาเท่านั้น ถ้าคุณทำได้เช่นนี้ คุณก็จะเป็นคนที่มองอนาคตและชีวิตดี มีความหวังที่ดีในชีวิตตลอดเวลา สองสิ่งนี้ ถ้าคุณทำเป็นนิสัย คุณจะพบว่า โลกนี้มีสิ่งที่ดี ๆ และไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรคต่าง ๆ และท้ายที่สุดก็จะกลายเป็นสุขนิยมทั้งชีวิต
4. สมาธิ (concentration) คือความตั้งใจมั่น การทำใจให้สงบแน่วแน่ ไม่ฟุ้งซ่าน การมีจิตกำหนดแน่วแน่อยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ในขณะที่ทำงานสิ่งใดก็มีใจจดจ่ออยู่กับงานนั้น ๆ ไม่วอกแวกไปคิดเรื่องอื่น เปรียบเหมือนบันไดขั้นที่ 4 มีความหวังและเชื่อว่าอนาคตจะดีเสมอ ความหวัง ความเชื่อ เกิดจากความคิดถึงบ่อย ๆ หรือได้ยินบ่อย ๆ คือ
 - 4.1 จงนึกและบอกกับตัวเองเสมอว่า อนาคตจะดีขึ้นอีกเรื่อย ๆ จะส่งผลให้เกิดกำลังใจมาก

ขึ้น อยากพบเห็นสิ่งต่าง ๆ ที่จะเข้ามาในชีวิตโดยไม่กลัว

4.2 มีอารมณ์ขัน และไม่จริงจังกับชีวิตมากนัก แต่จะมีความหวังที่ดี ๆ อยู่เสมอ แต่อย่ามีความคาดหวังกับชีวิตมากเกินไป เพราะถ้าคาดหวังกับชีวิตมาก เรามักจะกลัวหรือกังวลว่าจะไม่ได้ผลลัพธ์ดังความคาดหวัง หรือเมื่อได้มาแล้วก็มักไม่พอใจ จึงอาจทำให้เกิดทุกข์ได้

5. ปัญญา (wisdom; understanding) คือความรู้ ความเฉลียวฉลาด มีประสบการณ์ มีวิจารณ์ญาณที่ดี มีความสามารถเข้าใจสถาน การณ์ต่าง ๆ และมีการตัดสินใจที่ดี เปรียบเหมือนบันไดขั้นที่ 5 ปรับปรุงตัวเองเสมอ โดยปรับปรุง 4 ส่วนที่มีความสำคัญต่อชีวิต คือ

5.1 ตนเอง ต้องมีการพัฒนาตนเองเสมอ มีความภูมิใจตนเองตามความเป็นจริง สามารถให้กำลังใจตัวเองได้ และมีกำลังใจที่พร้อมจะเปลี่ยนแปลงตนเองไปในทางที่ดีขึ้น

5.2 ครอบครัว จะต้องยึดหลักที่เป็นมงคลต่อกันคือ ไม่อิจฉา ไม่ระแวง ไม่แข่งขัน ไม่นอกใจ รู้จักการให้อภัย มีน้ำใจและรู้จักเกรงใจกัน

5.3 สังคม หมั่นสร้างมิตรเสมอ มีการให้ความสำคัญกัน ให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และพูดจากันด้วยปิยะวาจา

5.4 การทำงาน ให้มีความขยัน อดทน หมั่นหาความรู้ใส่ตัว และกล้าลงมือปฏิบัติในสิ่งที่ควรทำ จะทำให้มีการลงมือทำสิ่งใหม่ ๆ ในชีวิตได้เรื่อย ๆ และปรากฏเป็นผลงานที่ชัดเจน

พระพุทธศาสนากับการพัฒนาสังคมไทยยุค 4.0

การดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันต้องมีการพัฒนาทั้งด้านร่างกายและด้านสติปัญญาควบคู่กันไป พร้อมสรรพ พุทธศาสนามีหลักธรรมคำสอนให้ก่อเกิดการพัฒนาทางด้านจิตใจ พระพุทธศาสนามีหลักพุทธธรรมที่สอนเกี่ยวกับการพัฒนาจิตใจคนเราเพื่อเป้าหมายคือความสงบสุข พอมีประเด็นสำคัญดังนี้

1) **ด้านพัฒนาคนให้มีปัญญา** คนเรามีองค์ประกอบอยู่หลายประการในส่วนสำคัญที่สุดถือว่าเป็นคุณสมบัติพิเศษสุดคือปัญญา ที่ต้องพัฒนาให้รู้เท่าทันการพัฒนาปัญญาจะได้ขยายนำพาของความรู้ที่กว้างไกลมีผลต่อการดำเนินชีวิตคนเราให้อยู่รอดในทุกสถานการณ์ในจุดสูงสุดคือการเข้าถึงพุทธภาวะ

2) **ด้านสังขารเพื่อชีวิต** เมื่อคนเราได้ศึกษาเรียนรู้ธรรมชาติของวิถีชีวิตอันเป็นกระบวนการของชีวิตคือ พฤติกรรมสัมพันธ์ กาย จิต และปัญญา ทั้ง 3 ส่วนล้วนอิงอาศัยกันอยู่ เพราะปัญญาจะพัฒนาขึ้นมาแบบไร้จุดหมายไม่ได้ ด้วยทุกอย่างต้องอิงอาศัยกันและกัน พฤติกรรมมีฐานอยู่ที่จิตใจ จิตใจเป็นฐานก่อให้เกิดปัญญา เมื่อจิตใจมั่นคงปัญญาย่อมเกิด โดยเฉพาะเราจะพัฒนาตนเองตามแนวทางพระพุทธศาสนาหรือ ตามแนวคิดทางพุทธศาสตร์ การพัฒนาตนเป็นการเรียนรู้และการปฏิบัติ เพื่อไปสู่ความพอดี หรือการมีดุลยภาพของชีวิต มีความสัมพันธ์อันกลมกลืนระหว่างการดำเนินชีวิตของบุคคล กับสภาพแวดล้อมและมุ่งการกระทำตนให้มีความสุขด้วยตนเอง รู้เท่าทันตนเอง เข้าใจตนเองมากกว่าการพึ่งพาอาศัยวัตถุ จึงเป็นแนวทางการพัฒนาชีวิตที่ยั่งยืน

หลักการพัฒนาดนตามแนวพุทธศาสตร์ประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ประการ คือ ทมะ สิกขา และภาวนา มีเพื่อข้ามพ้นมายาคติเห็นแจ้งในสังขารธรรมดังกล่าว ได้แก่ “เป็นคนเป็นตัวอย่างที่ดี” ถือว่าเป็นบุคคลมีคุณสมบัติของคนดี ภาษาพระว่า สัปบุริสธรรม 7, ตามหลักธรรม 4 ด้านคนไปถึงเส้นชัยในชีวิต “มีวิถีชีวิตที่เจริญก้าวหน้า” ได้นั้นมีหลักธรรมแห่งความเจริญในชีวิตคือ จักร 4 ในเส้นทางของความสำเร็้อมมีหลักอิทธิบาท 4 คนที่รู้จักใช้รู้จักหาทรัพย์นั้นว่าเป็นคนมีหลักธรรมเป็นแง่คิดเตือนจิตใจหลักธรรมอันวิเศษนั้นคือ ทิฏฐธัมมิกกัตถ 4 “เป็นบุคคลที่ควรยึดถือเอามาเป็นแบบอย่าง” คือคนถือหลักธรรมคิหิสุข 4 ดำรงตนอยู่ด้วยหลักธรรมของผู้ครองเรือน ตามหลักพุทธธรรมมีคำสอนเกี่ยวกับการพัฒนาชีวิตอยู่มากแต่ขอนำเสนอไว้เป็นเพียงตัวอย่างคือ หลักธรรมมีอุปการะมาก 2 ได้แก่ 1. สติ ความระลึกได้ 2. สัมปชัญญะ ความรู้ตัวทั่วพร้อม มีหลักธรรมอันทำให้งดงาม 2 ประการมี 1.ขันติ ความอดทน 2.โสรัจจะ ความสงบเสงี่ยม ทำให้คนเต็มคน เพื่อให้สังคมคนเรายู่ร่วมกันอย่างสันติสุขจึงต้องปฏิบัติตามหลักศีลธรรม 5 มีชีวิตต้องการเป็นอยู่ตลอดจะมีชีวิตรอดได้ด้วยการศึกษา ในภาษาพระว่าหลักอริยมรรคมีองค์ 8 โดยภาพรวมก็คือ ศีล ได้แก่ สัมมาวาจา สัมมากัมมันตะ และสัมมาอาชีวะ ส่วน สมาธิ ได้แก่ สัมมาวายามะ สัมมาสติ และสัมมาสมาธิ และท้ายสุดคือปัญญา ได้แก่ สัมมาทิฏฐิ และสัมมาสังกัปปะ การพัฒนาตามกระแสธรรมเหล่านี้ถือว่าเป็นแก่นสารทางพุทธธรรม เพื่อพัฒนาดนเองให้หลุดพ้นเป็นอิสระ ตามหลักพุทธธรรมที่มีการพัฒนาไปถึงเส้นชัยคือนิพพาน

ประเทศไทย 4.0 หรือ Thailand 4.0 นับเป็นกระแสที่ได้รับการกล่าวถึง และวิเคราะห์ในแง่มุมต่างๆ อย่างมากมาย ทั้งนี้คงเนื่องมาจากเป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายของรัฐบาล ที่จะขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่เป้าหมาย “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นโยบายที่จะเปลี่ยนเศรษฐกิจแบบเดิมไปสู่เศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม เมื่อมองถึงพัฒนาการของสังคมไทย ผ่านความเป็นประเทศไทย 1.0 2.0 และ 3.0 ซึ่งถูกกำหนดแนวทางการพัฒนาด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาตั้งแต่ พ.ศ. 2504 จะพบว่า แม้ว่าจะในบางช่วงของแผนจะประสบความสำเร็จในการพัฒนา เช่น การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในแผนฉบับแรก ๆ และการสร้างความเจริญเติบโต และรักษาอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพในแผนฉบับที่ 6-7 แต่ปัญหาที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งของการพัฒนาสังคมไทยก็คือ การพัฒนาคนให้มีศักยภาพในการที่จะพัฒนาประเทศ จะเห็นได้ว่า ในแผนฉบับที่ 8 เป็นต้นมา จะเน้นการพัฒนาที่มุ่งให้ “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และใช้เศรษฐกิจเป็นเครื่องมือช่วยพัฒนาคนให้มีความสุข และมีคุณภาพชีวิตที่ดี รวมทั้งการพัฒนาที่บูรณาการแบบองค์รวม เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

เมื่อพิจารณาในแง่มุมของพระพุทธศาสนาในฐานะสถาบันหลักหนึ่งในสังคมไทย ที่ได้เข้ามามีบทบาทต่อการพัฒนาสังคมไทย ก็คงพบว่า ในอดีตพระพุทธศาสนาประสบความสำเร็จในการสร้างความอยู่ดีมีสุขให้กับสังคมไทย จนคนไทยมีลักษณะนิสัยที่เด่นชัด คือ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ชอบสนุกและชอบทำบุญ ซึ่งนับเป็นความวิเศษอย่างหนึ่งของวัฒนธรรมไทย ที่สามารถบูรณาการความสนุกกับแนวคิดทางพระพุทธศาสนาในเรื่องบุญเข้าด้วยกัน ดังปรากฏในประเพณีต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นงานบวช งานแต่งงาน งานวันสงกรานต์ เป็นต้น

สิ่งที่สังคมไทยจะต้องดำเนินการอีกประการหนึ่งก็คือ การรักษาวินัยธรรมแห่งเมตตาให้คงอยู่อย่างยั่งยืน ได้แก่ การรักษาความมีน้ำใจ ความรัก ความปรารถนาดี การเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ช่วยเหลือกันต่าง ๆ ตลอดจนการนับถือกันเป็นพี่น้อง เป็นต้น อันเป็นพื้นเพภูมิหลังของสังคมไทยมาแต่เดิม ในขณะที่เดียวกัน สังคมไทยก็จะต้องพัฒนาวัฒนธรรมในการแสวงปัญญา คือ ความไม่ไม่รู้ เข้าถึงความจริง และการคิดหาทางแก้ไขปัญหาในสิ่งต่าง ๆ เพื่อที่จะสามารถดำรงสังคมอยู่ได้ในโลกแห่งการแข่งขันในปัจจุบัน การที่คนไทยจะก้าวไปสู่ทิศทางที่กำหนดไว้ได้นั้น ท่านเห็นว่า “คนไทยจะต้องมีปัญญาที่เข้มแข็ง จะมองเรื่องอะไรต้องมองให้ชัด จะศึกษาอะไรต้องให้รู้เข้าใจชัด โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนของเรา จะต้องให้เขาพัฒนาตัวขึ้นมาชนิดที่ได้ปัญญาที่แท้ ไม่ใช่อยู่แค่สักแต่ว่าความโก้ แต่จะต้องกระจำง แฉ่มแฉ่ง เรียนรู้อะไรต้องชัดเจน ให้เกิดปัญญาที่แท้จริง แล้วเราก็จะมาช่วยแก้ปัญหาสร้างสรรค์สังคมได้จริง สังคมก็จะเดินหน้าไปได้”

บทสรุป

ถ้าหากใครอยากประสบความสำเร็จในสังคมไทยยุค 4.0 ตามที่ว่ามันี่ ในยุคที่บ้านเมืองมีการเปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยแล้วแต่สิ่งของ หากแต่ใจยังคงไม่พัฒนาตามเทคโนโลยี หลักธรรมในทางพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะหลัก พละ 5 ถือว่าเป็นคำตอบที่หาทางออกให้ใจได้มีที่พึ่งพิง ในยามที่ห่อแท้ในการทำงาน ผิดหวังไม่สมปรารถนา ใจที่เข้มแข็งด้วยมีสติกำกับอยู่ตลอดเวลาจะช่วยให้เราผ่านเหตุการณ์ร้าย ๆ ที่พัดกระหน่ำเข้ามาในชีวิต เปรียบเหมือนมีกำแพงใจที่มั่นคงไม่หวั่นไหวต่อสิ่งร้ายต่าง ๆ จึงทำให้มีสติรู้ตัวอยู่เสมอ มีสมาธิในการทำงาน และมีสติปัญญาดี จะทำการสิ่งใดย่อมประสบความสำเร็จตั้งใจปรารถนาเสมอ สิ่งหนึ่งที่ทำให้คนเราไม่สามารถดำเนินชีวิตได้ด้วยความมั่นใจ สิ่งนั้นคือ ความวิตกกังวล คนเรามีความกลัวหลายอย่าง เช่น กลัวเสียเงิน กลัวเสียชื่อเสียง กลัวเสียของรัก กลัวการเจ็บป่วย กลัวอุบัติเหตุ กลัวตาย ถ้าเราตัดความวิตกกังวลไปได้ จิตใจของเราก็เบาสบาย และดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจ ไม่หวาดหวั่นต่อภัยอันตรายต่าง ๆ ผู้เขียนได้แต่หวังว่าบทความนี้เป็นยากกระตุ้นใจที่ห่อเหี่ยว หมดหวัง หมดกำลังใจในยุคแห่งความเร่งรีบ ได้ตื่นรู้มาด้วยความหวังที่เต็มไปด้วยพลังกำลังพร้อมที่จะก้าวออกไปเผชิญโลกแห่งความเป็นจริงด้วยพลังใจที่เข้มแข็งอย่างมีสติทุกเมื่อเชือวัน

บรรณานุกรม

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). **พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระเทพเวที. (2532). **พุทธศาสนิกชนชาติไทย.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระธรรมโกศาจารย์ (ศ.ประยูร ธมฺมจิตฺโต). (2552). **วิธีบูรณาการพระพุทธศาสนากับศาสตร์สมัยใหม่.**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

พระครูใบฎีกา เสมอ ธมฺมวฑฺฒโน (เป่ากระโทก). (2556). **“วิธีการประยุกต์หลักพระ 5 ในพระพุทธศาสนาเถรวาทเพื่อใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการตำรวจ”. วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.**

อุทัย (ยูมิ) เอกสะพัง. (2555). **“พระพุทธศาสนากับการพัฒนาที่ยั่งยืน”. สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2562.**

url=<https://www.gotoknow.org/posts/470916>

ธนภณ สมหวัง. (2560). **“พุทธศาสนากับการพัฒนาไทยแลนด์ 4.0”. สืบค้น 3 กุมภาพันธ์ 2562.**

url=www.bangkokbiznews.com/blog/detail/641259